

Danmark skal føre en aktiv europapolitik, siger statsministeren. Her er Det Radikale Venstre igen helt enige med statsministeren. Vi vil gerne opfordre statsministeren til, at Danmark går i spidsen og bl.a. gør sig meget umage med at få genstartet WTO-forhandlingerne.

Jeg skal også nævne, at vi er meget enige med statsministeren i at prioritere energipolitikken højt igen. Det er de kompetencer, som Danmark har været verdensmester i at have. Vi skal genetablere det at skabe vedvarende energi og alternative energiformer – bedre sent end aldrig, vil jeg gerne sige til regeringen.

Så har vi jo nogle aktuelle diskussioner om kommunerne. Der er nogle kerneopgaver i velfærdssamfundet, som familierne skal have løst af kommunerne. Derfor har vi også et kommunalt selvstyre, som vi plejer at være meget stolte af, i øvrigt et selvstyre, som ikke findes magen til noget andet sted i verden. Det vil vi meget gerne bevare i Det Radikale Venstre.

Nu har vi fået 98 kommuner, og derfor bør det selvstyre få en renæssance, en ny chance. Jeg vil gerne advare ministrene om, at Det Radikale Venstre vil blive ved utrætteligt at banke på dørene for at snakke om, hvordan vi kan gøre det i de kommende år, for det er meget vigtigt, at vi bruger lejligheden nu til at give selvstyret et ordentligt pust. Det betyder større frihed, større råderum for kommunerne, end de har i dag, for kommunerne styres meget hårdt økonomisk.

Noget af baggrunden for det er ikke regeringens førte økonomiske politik som helhed, det drejer sig ikke bare om den. Det, der er det slemme, er, at regeringen tillader sig at styre og bestemme præcist og i detaljer, hvordan det økonomiske råderum skal disponeres år efter år. Så bliver det nemlig svært lokalt at indrette sig på de forskellige forandringer, der sker, og som ikke er ens fra kommune til kommune. Man kunne sige, at regeringen finansierer sine valgløfter ved at lade kommunerne betale, og det er ikke fair.

Men det er ikke kun økonomien, der styres stramt. Kommunerne kontrolleres og reguleres af regeringen og dens flertal, og Danmark udvikler sig til et kontrolsamfund. Det er en fuldkommen forkert vej at gå i en globaliseret tid, hvor Danmark skal blive et innovativt land, et kreativt land. Det Radikale Venstre har som mål, at vi skal have et kreativt Danmark.

Den bureaukratisering, der sker, forhindrer gennemsigtighed, den forhindrer, at viden deles, og det er dybest set også et demokratiproblem.

Ministre og borgmestre skændes, og borgerne spørger: Hvem har ret? Så siger statsministeren: Jamen alle forældrene er jo ens, det er jo en socialistisk inspireret politisk kamp, der er i gang, det drejer sig om de sædvanlige ballademagere. Det tror jeg statsministeren kommer til at fortryde rigtig, rigtig meget, for det drejer sig faktisk om rigtig mange helt almindelige forældre, nogle af dem er endda radikale, de er sønner og døtre af bl.a. den taler, der står på talerstolen lige nu. De er dybt bekymret over de ændringer, der sker for deres børn rundt om i kommunerne, fordi de kan gennemskue, hvad det er, der sker.

Vi vil en anden vej i Det Radikale Venstre. Vi vil faktisk give kommunerne et frihedsbrev. Vi vil gerne have et samfund, der bygger på tillid, og vi vil gerne have et samfund, der bygger på det kommunale selvstyre. Og vi mener det meget konkret og meget fremadrettet. Vi vil gerne give børnene bedre vilkår, mere trykthed og en bedre udvikling, men vi vil give kommunerne frihed til selv at finde ud af, hvordan de løser den opgave.

Det er her, forskellene mellem partierne er store, for vi tror på, at man bliver ansvarlig, når man får ansvar, og vi tror på, at med 98 kommuner er det meget nemmere at løfte den opgave for alle kommuner.

Kl. 16.30

Vi vil altså en anden vej med reel adgang til viden, og hvor mennesker, der ved noget om børn, om læring, om gamles skrøbelighed osv., inddrages i løsningen, og hvor de, der er praktikere, bliver involveret i løsningen og der ikke regeres hen over hovedet på alle dem, som egentlig skal løse opgaven. Og der regeres i disse år hen over hovedet på alle dem, der skal løfte opgaven i skolerne, i børnehaverne og på ældreområdet, og det er synd og skam for alle.

Vi er i en helt ny situation i Danmark. Vi er en del af en globaliseret verden, som vi skal vænne os til, og vi har en helt ny situation, fordi vi skal vænne os til, at det ikke er nok, at vi har mange kroner. Vi skal bruge mange flere hænder. Derfor ser vi os også omkring i verden for at se, hvem der kan komme og hjælpe os med at løfte opgaverne og lave produktionen stor nok til, at vi har et velfærdssamfund, som vi gerne vil have det.

Så siger statsministeren i sin tale:

»Siden 2001 har vi fordoblet antallet af opholdstilladelser til udlændinge, der vil arbejde eller studere i Danmark.«